

115. Az Isten fegyvereit...

Előző énekre.

1. Az Isten fegyvereit felöltésétek, Mert harcban, küzdelemben oltalmaz;
Az ember szíve olyan könnyen téved, S az ellen támadása oly ravasz;
Mert harcot vívunk nemcsak testtel, vérrel, Hanem a gonoszság ama lelkével.
2. Ölts mellvasat majd a gonosz napokban, Mikor a sötétség lelke kiált;
Hogy az ellent legyőzhessed a harcban, Kérd az Urat s erővel Ő megád;
Az igazság legyen fegyverül néked, S az Úr világa fogjon körül téged!
3. A hitnek pajzsát mind felragadjátok, S örökké tartsátok e kincset meg;
Ha tüzes nyíl is zúdul majdan rátok, Akkor e pajzs a tüzet oltja el!
Az üdvösségnek sisakját hordjátok, S a Lélek fegyverét is forgassátok!
4. Az Úr Istent most hű szívvel kérjétek, Szüntelen hozzá fohászkodjatok,
Mert erősen kell állnunk, ő, testvérek, S ki Krisztus által áll, az lesz boldog.
Ha ezer tüzes nyíl zúdul is rája, Őt soha le nem győzik – mindhiába!
5. Az út ismert, mit megmutatott néktek, Ki érettünk hordozta keresztjét;
A vére hullott, ezért szeressétek Jézust, ki meghalt üdvösségünkért;
Őt hallgassátok, égi trónusáról Igéje miként szól most önmagáról:
6. – Az út vagyok, az igazság és élet, Ki bennem hisz, az soha meg nem hal. –
E szót értsétek, melyet adott néktek, Mert szava nékünk szól és róla vall;
Ez balzsamot önt szívünk mély sebére, S gyógyulást ad a boldog öröklétre.

Öltözzétek fel az Istennek minden fegyverét.

Efézus 6:11.